

Enkele gedachten over de hoofdbedekking

n.a.v. het boek 'De christen en de hoofdbedekking'

1 Korintiërs 11 en 14

Als zusters het uiterlijke symbool ¹ van hun kenmerkende positie in de gemeente – de hoofdbedekking – afleggen, blijft het niet daarbij en volgen vroeg of laat andere stappen; dit blijkt wel uit de recente geschiedenis van vele gemeenten. Het kan soms jaren duren, maar dan gaan zusters tijdens de samenkomsten ook liederen opgeven en gebeden uitspreken – zonder hoofddekse! De laatste fase van deze ontwikkeling is uiteraard de volledige gelijkschakeling in de rollen van man en vrouw, wat in strijd is met o.a. 1 Timoteüs 2; dan is het punt van de hoofdbedekking zeker een gepasseerd station. Zo'n 50 jaar geleden is in de meeste staatskerken het predikantschap al opengesteld voor vrouwen. Dat proces gaat nog steeds door in allerlei kerken en groepen. Sindsdien is ook het dragen van een hoofdbedekking door vrouwen en meisjes geleidelijk verdwenen uit de kerken en gemeenten.

Maar ondertussen is het gedaan met onze gehoorzaamheid aan de apostolische richtlijnen van 1 Korintiërs 11, en het vasthouden aan Gods Woord op een heel praktisch punt – dat echter uitdrukking geeft aan belangrijke bijbelse principes in verband met de gemeente, de engelen, de mensen, de natuur en de scheppingsorde. Het gaat niet slechts om gehoorzaamheid aan broeders of aan menselijke tradities.

---

¹ De hoofdbedekking symboliseert drie belangrijke dingen: (1) de vrouw bedekt haar eigen heerlijkheid, d.i. het lange haar, en (2) ze bedekt daarmee ook de heerlijkheid van haar 'hoofd', d.i. de man; terwijl (3) de man door zijn *onbedekte* hoofd de heerlijkheid van God en van Christus juist weerspiegelt en onthult (1 Kor. 11:2-16).

Ik noem in dit verband nog drie andere overwegingen:

- (1) De zusters nemen tijdens de samenkomsten wel degelijk deel aan het 'bidden en profeteren' in de gemeente door het meezingen en het hardop 'Amen' zeggen, zij het dat ze hierbij geen sturende rol hebben in de diensten zoals de broeders. Het zwijggebod is in dit opzicht niet absoluut. Het gaat hier om bijeenkomsten *van de gemeente*. Wanneer wij als gemeente samenkomen, kunnen de engelen – want ook met het oog op hen dragen de zusters een hoofdbedekking – hieraan zien dat de gemeente zich aan haar Hoofd, d.i. Christus, ondergeschikt maakt (Ef. 3:10).
- (2) Als het symbool van de hoofdbedekking door sommigen wordt afgeschaft met het argument dat de zusters toch al moeten zwijgen in de gemeente, wordt het na verloop van tijd helemaal afgeschaft en wordt zowel 1 Korintiërs 11 als 14 ontkracht.
- (3) Het zou natuurlijk gemakkelijker voor ons zijn geweest als de apostel Paulus nog eens speciaal had herhaald in 1 Korintiërs 14: de vrouwen moeten zwijgen in de gemeenten, en ze moeten daar ook een hoofdbedekking dragen!

Maar dat heeft Paulus – liever gezegd Gods Geest – niet nodig geacht na het uitvoerige onderwijs van hoofdstuk 11. Het christendom is geen stelsel van geboden en verboden, maar het is gebaseerd op geestelijk inzicht in de gedachten en de geopenbaarde wil van God in Zijn Woord. Aan dat blijvende en betrouwbare Woord mogen wij ons toevertrouwen. Laten wij niets anders wensen dan de wil van de Heer te doen, persoonlijk en gemeenschappelijk. Voor meer informatie verwijs ik naar het [bovengenoemde boek](#).

